

μου, αλλά, βρέ αδελφέ, αν εγώ 'ς τὰ κρυφὰ δὲν ἔτρεχα παντοῦ διὰ νὰ τὴν βοηθήσω, ποῦ θὰ εὐρίσκουνταν τώρα ἡ ὑπόληψις τῆς νοικοκυροσύνης της; Ἄς εἶνε δὰ! ἔτση κουτσὰ στραβά θὰ πάμε· ἐγὼ πάντοτε τῶλεγα, κάτι θὰ γείνη μ' αὐτὴν τὴν γυναῖκα.“ Ἡ γενικὴ εὐθυμία καὶ ὁ οἶνος ἐξῆπτον ὅλον ἐν τὸν Φάλδνερ, καὶ πρῶτος αὐτὸς ἔδωκε τὸ σύνθημα, τὸν ἐμιμήθησαν δ' εὐθύς καὶ μερικοὶ γείτονές του, καὶ ἤρχισαν οἱ ἀστεῖσμοι ἐκεῖνοι καὶ οἱ ὑπαινιγμοί, οἱ οἱ ὅποιοι προσβάλλουσι κάθε σεμνὸν οὔς.

Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυαν ἐξέδραμον πάντες ὁμοῦ εἰς τὸ δάσος καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν ἀτμόμυλον καὶ ἐκεῖ δι' ἀστεῖσμων καὶ γελάτων ἐνεκαίνισαν αὐτὸν πρεπόντως, ὅταν δὲ κατόπιν ἐπέστρεψαν ὑπερεθαύμασαν ἐκ νέου τὰς προετοιμασίας τῆς φιλοκάλου οἰκοδομοποιήσεως, ἡ ὁποία ἐφρόντισε νὰ παράσχη τοῖς ξένοις μετὰ τὴν ἐκδρομὴν ἀναπαυτικὴν διατριβὴν ἐκ τῶ κήφ. Εἶχε τολμήσει αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ Ἰωσηφίνα νὰ διατάξῃ τὴν ταχεῖαν ἀνάγειρον εὐρυχώρου ἀναδενδράδος· παρέθεσε δ' ἐν αὐτῇ ἐπὶ τραπεζῶν παντοῖα διὰ τοὺς ξένους ἀναψυκτικά· ὅλα ἐγείναν κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις της καὶ οἱ ἐπὶ τούτῳ θερμοὶ ἔπαινοι τῶν ξένων ἐθαυματούργησαν, δὲν ἐφουρκίσθη δηλ. παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν διόλου ὁ Βαρῶνος, διότι ἐξερριζώθησαν ὀλίγα τινὰ μικρὰ δενδρύλλια ἐκ τοῦ δάσους του καὶ ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς ἀνάγειρον σκιάδος καὶ διότι δὲν συνεμορφώθησαν οἱ ὑπὲρ μέτρον τὰς διαταγὰς τοῦ ἰδίου, εἰπόντος, ὅταν ἐφευγεν, νὰ κατασκευασθῇ ἀπλῆ τις σκηνὴ ἐκ σανίδων καὶ ταπήτων. Ἐφίλησε λοιπὸν ὁ Βαρῶνος τὴν γυναῖκά του ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τὴν εὐχάριστῃσε διὰ τὰς ἀπροσδοκίτους προετοιμασίας της.

“Οἱ ἐκάθισαν κατὰ διαφόρους σειράς. Οἱ ἄνδρες ἐκένουν ἀδιακόπως ποτήρια τοῦ παλαιοῦ καὶ λαμπροῦ οἴνου τοῦ οἰκοδεσπότη καὶ ταχέως κατέλαβε πάλιν τὴν συναναστροφὴν γενικὴ εὐθυμία. ἤρχισαν τὰ συνήθη ἐκεῖνα ἐν τοιοῦτοις κύκλοις παιγνίδια, ἐγελάσθη δὲ καὶ ὁ Φρέβεν ὑπὸ τοῦ παρακαθημένου καὶ ἀνετέθη εἰς τὴν Ἰωσηφίνα νὰ ὀρίσῃ τὸ εἶδος τῆς τιμωρίας του. Αὐτὴ διέταξεν αὐτῷ νὰ διηγηθῇ μίαν ἀληθῆ ἐκ τοῦ βίου του ἱστορίαν. “Οἱ ἐπεδοκίμασαν τὴν ἐκλογὴν τῆς εὐφυοῦς γυναικός, ὁ Βαρῶνος μάλιστα δὲν ἔχασε καιρὸν καὶ ἤρχισε νὰ χειροκροτῇ τὴν ἐξυπνον σύζυγόν του, ὅταν δὲ ὁ Φρέβεν ἐξέφρασε τοὺς δισταγματοὺς του καὶ ἐβυθίσθη εἰς σκέψεις, ὁ Φάλδνερ ἀνέκραξεν: „Μήπως περιμένεις ἐγὼ νὰ διηγηθῶ τίποτε ἀπὸ τὸν βίον σου, τὴν ζυνὴ λόγου χάριν ἱστορίαν τῆς ἐπαίδος;“

“Ὁ Φρέβεν ἠρυθρίασε καὶ ἔρριψεν ἀποδοκιμαστικὰν πρὸς τὸν φίλον του βλέμμα· ἀλλ' οἱ συνδαιτυμόνες, οἵτινες πιθανῶς περιέμενον ἀστεῖόν τι ἐν τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ μυστικόν, ἀνεφώνησαν πάντες μιᾷ φωνῇ: „Τὴν ἱστορίαν τῆς κόρης, τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐπαίδος!“ Ἴσως διὰ νὰ ἀποφύγῃ ὁ Φρέβεν τὴν ἀκριτομυθίαν τοῦ φίλου του, ὃν ἐξετραχίλισεν ὅλως διόλου πλέον ὁ οἶνος, συγκατετέθη νὰ διηγηθῇ τὴν ποθομένην ἱστορίαν· τότε ὁ Βαρῶνος ὑπεσχέθη αὐτορμήτως πρὸς τοὺς ξένους του, ὅτι εὐθύς ἄμα ὁ διηγηθῆσόμενος παρεκκλίνη καὶ μικρὸν τῆς ἀληθείας, αὐτὸς θὰ προσθέσῃ τὰ ἀναγκαῖα σχόλια, διότι καὶ αὐτὸς ἴτο παρὼν κατὰ τὰ συμβάντα.

[Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.]

(ἔπεται συνέχεια.)

ΒΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

(συνέχεια.)

12.

“Ὁ ἀγαθὸς δὲν ὠφελεῖ τοὺς ἄλλους μόνον διὰ λόγων καὶ ἔργων. Ὁ βίος του μᾶλλον ὁμοιάζει πρὸς ἐν καρποφόρον καὶ βαθύσκιον δένδρον, τὸ ὅποιον παρέχει ἀνάπαυσιν καὶ ἄσυλον εἰς πάντα παροδίτην καὶ τὸ ὅποιον ἀφιλοκερδῶς καὶ αὐτομάτως ἐγκατασπεῖρει βλαστοὺς εἰς τὰ περίεξ του, ἐξ ὧν βλαστάνουσι καὶ ἀνθοῦσιν ὅμοια αὐτῷ δένδρα.

13.

Ἄνάθες πᾶν ὅ,τι πράττεις εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν καὶ εἰς σεαυτὸν. Ταῦτα τὰ δύο στοιχεῖα, συνηνωμένα, πανταχόθεν δύνανται νὰ Σε σώσωσι καὶ εἰς πᾶσάν Σου ἐπιχείρησιν Σε ἐνθαρρύνουσι.

14.

Κινδυνεύων ἕνεκα δυστυχήματος νὰ περιέλθῃς εἰς ἀπελπισίαν, ἀνδρίζου, διότι ἔχεις θεῖαν τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν φύσιν. Τί δύναται νὰ κατασυντρίψῃ τὸν ἔχοντα τὴν θελήσιν ἐλευθέραν καὶ εἰς οὐδένα ὑποτεταγμένην;

15.

Προσπάθει, ὡς λέγει ὁ σοφὸς Σενέκας, νὰ προσελκύσῃς τὴν προσοχὴν ἐπὶ σεαυτὸν διὰ τινος καλῆς πράξεως.

16.

Ἄλλὰ μὴ καταναλίσκῃς μονομερῶς τὰς προσπάθειάς Σου. Ἐχε θετικὸς σκοποὺς καὶ ἐνδιαφέρον περὶ ὅλων τῶν ἐπιστημῶν, διότι ἡ ἐπιστήμη εἶνε μόνον μία.

17.

Ἄδιάκοπος ἐργασία καὶ καθημερινὴ παρατίρησις σεαυτοῦ καὶ τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ ἔστωσαν τὸ σύνθημά Σου.

18.

Ἀπόλαυε ὅμως ὅσης ἀναπαύσεως ἔχεις ἀνάγκην, ἀλλ' ὄχι πλεόνους, ἀν δὲν θέλῃς νὰ ἔχῃς ὡς ἀμοιβὴν δυσάρεστον κατόπιν αἴσθημα.

19.

Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ ἐξαναγκάζῃς σεαυτὸν εἰς ἐργασίαν μὴ ἐπιβεβλημένην ὡς καθήκον, μίσει ὅμως ἀφ' ἐτέρου τὴν ἀναβολὴν, τὴν ὁποῖαν δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν κλέπτριαν τοῦ χρόνου.

20.

Εἰς τὰς μελέτας καὶ τὰ ἀναγνώσματά Σου ἀγάπα τὴν ποικιλίαν. Ὁ ὀλίγα διὰ μιᾶς ἀναγνώσκων μαθητὴν περισσότερο τοῦ πολλὰ ἀναγνώσκοντος.

21.

Ἀπόφευγε τὴν πολλὴν καὶ ταχεῖαν ἀνάγνωσιν. Ἀναγίνωσκε τρόπον τινὰ μετὰ περισκέψεως, ἄφιγε συχνὰ τὸ βιβλίον κατὰ μέρος, καὶ ἐξέταζε κατὰ νοῦν τὸ ἀναγνωσθέν.

(ἔπεται συνέχεια.)